

Tisztelt Kollégák!

A MABIE közleményével egyetértek, az abban foglaltakhoz és Kollégáim eddig a MABIE honlapjára feltöltött véleményeihez csatlakozom, az azokban megfogalmazottakat megismételni nem kívánom.

Kiemelném, hogy ezt a „megállapodást” – melynek jogi természetéről Kollégáim már több esetben kifejtették véleményüket, melyeket a fentiek szerint magam is osztok – a végrehajtói hatalmi ág részéről az Igazságügyi Miniszter írta alá, azonban legjobb tudásom szerint 2026. évben, tehát a „megállapodás” három éves „programja” alatt országgyűlési választások is lesznek, melyeken azért legalábbis az esélye megvan annak, hogy a végrehajtói hatalmi ág összetételében változás fog bekövetkezni. Miután pedig többünk számára sem ismert e „megállapodás” jogi természete, nem tudjuk azt sem, hogy ez az országgyűlési választásokat követően mennyiben fogja kötni a következő végrehajtói hatalmi ágat.

A „megállapodás” **II. 3., 4. és 5. pontjaival összefüggésben** jelzem, hogy érthetetlennek és komolytalannak tartom a konkrét összegek megjelölését még abban az esetben is, ha azok „átlagos jövedelmek a 2024-es bázishoz képest 2027-re”. Ugyanis egy tisztviselő, egy fogalmazó és egy titkár, ahogyan egy bíró is évekig dolgozik ebben a beosztásban, mely idő alatt fizetési fokozatokat lépnek. A „megállapodás”-ból pedig sok egyéb mellett azt sem lehet kiolvasni, hogy ezek az összegek azon túl, hogy a közvélemény negatív irányba történő befolyásolására tökéletesen alkalmasak, egy-egy beosztás, vagy fizetési fokozat kezdő jövedelmeinek az átlagai-e, vagy például egy titkár éveken és fizetési fokozatokon át ívelően folyósított jövedelmének az átlagai-e.

A „megállapodás” ezen pontjai kapcsán az alábbi észrevételeket teszem. A dokumentum II. 3. pont a) alpontja szerint a bírák három év elteltével 48 %-kal megnövekedett bruttó átlagos jövedelme 2.250.000.- forint lesz, a „2024-es bázishoz képest”. Tehát a bírák bruttó átlagos jövedelmének 48 %-os növekedése 1.080.000.- forint a három esztendő alatt. Jelenleg, 2024. évben tehát a bírák bruttó átlagos jövedelme bruttó 1.170.000.- forint a „megállapodás” alapulvételével eszközölt számítás szerint, ez nettó körülbelül (2 kiskorú gyermek nevelése és az adókedvezmény igénybevétele mellett) nettó 818.049.- forint. A Bjt. 169. § (2) bekezdése szerint a bírói illetményalapot évenként a központi költségvetésről szóló törvény határozza meg úgy, hogy annak összege az előző évi összegnél nem lehet alacsonyabb. Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló 2023. évi LV. törvény 66. § (1) bekezdése szerint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 169. § (2) bekezdése szerinti bírói illetményalap a 2024. évben 566.660.- forint. A „megállapodás” általam megismerhető szövege azonban nem tesz említést bírói illetményalap összegéről. Bruttó, átlagos jövedelemről beszél.

Miután tehát a fenti jogszabályhelyek és a továbbra is meghatározhatatlan jogi természetű „megállapodás” nem ugyanazzal a fogalomrendszerrel operál, álláspontom szerint legalábbis követhetetlen a tervezett illetményemelés mértéke.

Az írásom nyílt levél jellege miatt kiemelem, hogy az illetményemelés kapcsán egy általam „jól ismert” járásbíróra kinevezett és törvényszékre kirendelt bíró konkrét jövedelmi viszonyait, kevésbé Kollégáim részére, akik ezzel tökéletesen tisztában vannak, mint inkább a nem igazságszolgáltatásban dolgozóknak kívánom példaként felhozni annak igazolására, hogy mennyit ér pontosan a „bruttó átlagos jövedelem” emlegetése. Tehát ezen járásbíróra kinevezett, de törvényszékre kirendelt bíró két kiskorú gyermekét neveli, az igénybevehető adókedvezményeket is ő veszi igénybe. Hét és fél éve bíró, 2012. óta dolgozik a szervezetben, két szakjogász diplomát szerzett, természetesen saját finanszírozásból, „tegyük fel” PhD tanulmányokat is folytat, saját finanszírozásból. Nettó havi jövedelme 700.115.- forint. Ez jelentősen elmarad a „megállapodás”-ban szereplő számok alapján jelenleg ugyanezen feltételek mellett elvileg kézhez kapott nettó 818.049.- forinttól. A „megállapodás” szerinti számok tehát megalapozatlanok, légből kapottak. Ha csak napi 8 óra munkavégzéssel és havi 20 munkanappal számolunk – mondatom elején eszközölt kitételemet Kollégáim pontosan értik, a szervezeten kívüli olvasóknak pedig jelen írás keretein messzemenően túlmutat ennek megmagyarázása – a példabeli bíró munkanapokra számított napi nettó jövedelme (felfelé kerekítve) 35.006.- forint, órábéra tehát (szintén felfelé kerekítve) nettó 4.376.- forint.

A II.4. ponttal összefüggésben rá szeretnék mutatni, hogy az teljesen értelmezhetetlen. Akként fogalmaz ugyanis, hogy „Magyarország költségvetése” a megfogalmazott célok – melyek tehát álláspontom szerint tökéletesen homályosak, ellenőrizhetetlenek – elérése érdekében hány forint plusz összeget biztosít és milyen arányban. Némi értelmezési nehézséget számomra az okoz, hogy Magyarország költségvetését minden esztendőben a parlament szavazással fogadja el. Minden évben a soron következő költségvetést. Létezik, hogy három évre előre tudja egy igazságügy miniszter, hogy a parlament hogyan fog szavazni, figyelemmel az ezen három év alatt bekövetkező országgyűlési választásra és annak előre általam legalábbis még továbbra is ismeretlen kimenetelére?!

A II.5. ponttal összefüggésben. Rögzíti a „megállapodás”, hogy a felek a nem jogi végzettséghez kötött igazságügyi alkalmazottak megfelelő megbecsülését, ezért jogállásuk megújítását is kiemelten kezelik. Hogy a homályos illetményemelésen kívül milyen változtatások lennének szükségesek esetükben, illetve, hogy a megbecsülés milyen összefüggésben van a jogállási törvény változásával, e dokumentumból nem derül ki, következésképpen szintén érthetetlen a jogállásuk megváltoztatásának terve, de az különösen, hogy akkor a II.3. pont c) alpontjában jövedelmükről egyáltalán miért esik szó. Hiszen e II.5. pont szerint egy, az eddigtilt különböző jogállási törvény fog rájuk vonatkozni.

A **III. 2. ponttal** összefüggésben szintén nem kívánom a Kollégáim által korábban írtakat megismételni, azokkal maradéktalanul egyet értek. Csupán arra a szövegben fellelhető logikai döccenőre kívánok rámutatni, hogy a kellő szakmai gyakorlatot várja el – mely felteszem, jól értem, hogy a bíróságon szereshető meg egy bírói „szakma” esetében –, majd a következő mondatban a más jogi területen szerzett tapasztalat hangsúlyos értékelése kerül megemlítésre. A bírói hivatás ellátásához szükséges „továbbképzési feltételeket” sem tudom értelmezni. Ez vajon csak a szervezetrendszeren kívülről érkezők számára lesz kötelező? Ha igen, ott mit fognak tanulni? Nem a fogalmazói és titkári évek szolgálnak ezen ismeretek megszerzésére? Ha nem, akkor miért vannak a fogalmazói és titkári évek? Ha viszont igen, akkor ez a terv is tökéletesen értelmetlen. Ezen továbbképzési feltételeket a titkároknak is kell majd teljesíteniük? Netán a már kinevezett bírónak is? Egy szabálysértési, vagy végrehajtási ügyszakban dolgozó titkárnak mit fog takarni e továbbképzési feltétel? Vagy ha a már szervezetben dolgozóakra e továbbképzési feltétel nem vonatkozik, csak a szervezeten kívülről kinevezést nyerőkre, akkor az a következtetés vonható-e le, hogy az aláírók szerint a fogalmazói és titkári évek csak a szerényebb képességű kollégáknak lesznek fenntartva – hosszabb ideig, mint eddig –, a jobb képességűek ugyanazon ismereteket rövidebb idő alatt is el tudják majd sajátítani ezen továbbképzés során?!

A **III. 4. ponttal** összefüggésben nyilvánvaló, hogy egyik alpontja sem tartalmaz semmilyen konkrétumot, így különös nehézséget jelenthetett a megszavazása, erre figyelemmel viszont csupán a szubjektív benyomásomról tudok beszámolni, nevezetesen egyrészt, hogy majd eljárási jogszabályok módosítását fogja szükségessé tenni a III.4. pont d) alpontjában a „tárgyalás közönségének” fogalmának bevezetése. Másrészt ugyan büntető ügyszakos bíró vagyok, polgári ügyszakban utoljára fogalmazói éveim alatt 2012. és 2013. évben dolgoztam, de a polgári ügyszakos kollégáimtól „felesleges adminisztrációs teherként” egyik ítéletük írásba foglalásának említése sem maradt meg emlékeimben, dacára komoly leterheltségüknek az ország központi régiójában ítélkezve. Lehetséges, hogy ezt az attitűdöt fogalmazói, titkári éveik alatt sajátították el.

A „megállapodás” külön nem hivatkozott pontjai számomra annyira értelmezhetetlenek, hogy azokra érdemben reflektálni nem tudok.

Büntető ügyszakos bíróként elfogadhatatlannak tartom továbbá a T/10011. számú **törvényjavaslatban** szereplő kirendelési hozzájárulás esetleges bevezetését, valamint a kirendelt védők díjazásának ilyen módon történő megváltoztatását is. A hatékony védelemhez való jog alapvető jog. Azt, tehát a hatékony védelemhez való jogot, az államnak kell biztosítani. Nem a többi ügyvédnek. A védelem hatékonyságának pedig könnyen belátható fundamentuma, hogy az eljáró védő legalább valamilyen büntető ügyszakos tapasztalattal, vagy legalább ezen ügyszakban történő eljárási hajlandósággal rendelkezék.

Közölni kívánom továbbá, hogy az OBT-től „szakmai tevékenység biztosítása” jogcímen kapott nettó 72.207.- forintot a Bírósági Dolgozók Egymásért Alapítvány 11794015-21445688 számú számlája javára átutaltam. Nem azért, mert nem lenne bőven helye a háztartásomban, hanem mert Kollégáimhoz hasonlóan visszautasítok és kikérek magamnak mindenfajta meggyőződéselem módosítását célzó próbálkozást, akkor is, ha azt nem nevezzük a nevén. Olyan összegről van szó, amely folyósítására eddig nem volt példa, most pedig a hivatali levelezőrendszerben továbbított átirat szerint 2024. november 21. napján kelt tárgybeli, e juttatásról szóló levél pont egy nappal követi a „megállapodás” aláírását. Ilyen „véletleneknek” a tárgyalóteremben sem szoktam hinni. Nem csak a terheltek részéről utasítom vissza a meggyőződéselem befolyásolására tenni kívánt kísérleteket.

Ezzel összefüggésben csupán utalni szeretnék az integritási szabályzatról szóló 6/2016. (V. 31.) OBH utasításnak különösen az 5. § e) pontjában definiált integritás és g) pontjában meghatározott integritási kockázat, h) pontjában rögzített integritássértés fogalmára, ezekkel kapcsolatban annak megfontolására, hogy vajon a bíróság integritását valóban csak a bírák, vagy az igazságügyi alkalmazottak veszélyeztethetik, avagy sérthetik meg?!

Végezetül meg szeretném **köszönni** eljárásukat azon OBT tagoknak, akik kitartottak a bírói kar függetlenségének és integritásának megőrzéséhez szükséges álláspontjuk mellett a 2024. november 20. napján megtartott OBT ülésen.

A becsület nem eladó!

Budapest, 2024. november 26. napján

dr. Hatlaczki-Kálmán Andrea

bíró